

synes jeg dog, at det var det naturligeste, at det bliver ham, gennem hvem Indtægterne oppebæres og Udgifterne udredes, der maa aflægge Regnskabet og paa sit Ansvar underskrive det som rigtigt. Noget andet er, at det maatte være Tilsynet i Stedet for nu Kirkeinspektionen, der gennemgaar Regnskabet og giver sin Attest om, at Kassebeholdningen og Aktiverne efter Regnskabet er til Stede, og at der overhovedet ikke fra Tilsynets Side vides noget at erindre imod samme. Det er muligt, at det egentlig er Meningen, men alligevel kan der, naar det staaar paa den Maade, at Regnskabet skal aflægges af Tilsynet, dog være Tvivl, om det ikke er Tilsynet, der faar det fulde Ansvar for Regnskabets Rigtighed, og det synes jeg ikke, man kan paalægge et saadant Tilsyn. Naar Regnskabet er færdigt og attesteret af Tilsynet, sendes det til Stiftsøvrigheden, hvor det bliver underkastet en meget indgaaende Revision af Stiftsrevisor, og derved kan altsaa baade Tilsynet og Menigheden i det hele være fuldt betryggede.

Der er dernæst en saadan Bestemmelse som den, at Regnskabet skal være aflagt inden Maj Maanedes Udgang. For store Købstadkirkers Vedkommende vil Opfyldelsen af denne Bestemmelse næsten være umulig, fordi en Mængde Regninger vedrørende Kirkens Udgifter først fremkommer i April-Maj Maaned, som Følge deraf kan man ikke overholde denne Bestemmelse. Et saadant Regnskab, der skal omfatte en Mængde andre Forhold end netop selve Kasseregnskabet, kan svulme op til 10—15 Ark, og det kan man ikke aflægge paa nogle faa Dage, hvis man ikke har alle Regningerne i betimelig Tid.

Der er enkelte andre Punkter, som jeg kunde ønske at henlede Opmærksomheden paa, men jeg skal ikke fordybe mig videre i Lovforslaget. For en stor Dels Vedkommende, i alt Fald for Købstædernes Vedkommende, er det jo kun Regler, der tidligere har været i Live og er overholdte, og som nu fæstnes til Papiret, saa Lovforslaget er ikke i den Grad, som man skulde tænke sig efter dets Omfang, noget nyt. Jeg skal altsaa paa mit Partis Vegne tillade mig at anbefale, at Lovforslaget undergives en saa hurtig Behandling her i Tinget som muligt.

Enevold Sørensen: Den højtærede Kultusminister har omtalt dette Lovforslags Forhistorie og gjort opmærksom paa, at det for 10 Aar siden forelaa her i Tinget som enstemmigt vedtaget af det

andet Ting, hvor det først var fremsat, og at det derefter fra Landstinget henvistes til videre Behandling i det kirkelige Udvalg, som netop samtidig blev vedtaget og nedsat. I det kirkelige Udvalg blev Lovforslaget underkastet en omhyggelig og grundig Behandling, der sluttede med, at det enstemmigt blev vedtaget, saaledes som det var forelagt, kun med enkelte redaktionelle Ændringer. Lovforslaget er nu altsaa vendt tilbage til Rigsdagen og atter vedtaget enstemmigt i Folketinget, og det foreligger nu her som for 10 Aar siden. Det maa jo siges at være en stor Ære for dette ministerielle Lovforslag, at det har kunnet gennemgaa hele denne Skærsild og se 10 Aar gaa hen for nu atter at staa, som det den Gang stod, og paany finde enstemmig Tilslutning. Det er ganske vist et godt Vidnesbyrd om, at det fra første Færd har været grundigt og solidt Arbejde. Endda kunde jeg tænke mig Muligheden af, at Lovforslaget i den forløbne lange Tid havde, om jeg saa maa sige, ranket sig noget, var vokset lidt mere opad. Det fremsattes jo paa en Tid, da Menighedsraadene endnu slet ikke var kaldte til Live — forøvrigt sammen med det første Forslag om Oprettelsen af Menighedsraad —, og det var derfor ret naturligt præget heraf; det var noget forsigtigt, tilbageholdende. Mærkværdig nok har under Lovforslagets Gang i Rigsdagen, derefter i det kirkelige Udvalg og igen i Rigsdagen kun en eneste Røst hævet sig for at give Kirkernes Bestyrelse, under Navn af Tilsynet og valgt af og blandt Menighedsraadets Medlemmer, en noget større Myndighed eller rettere sagt fri det for Forpligtelsen til i alle mulige Tilfælde at skulle indberette til Stiftsøvrigheden og erhverve dennes Approbation. Denne Røst kom fra en Biskop, der var Medlem af det kirkelige Udvalg, og som byggede sin Tale over den Erfaring, som i alt Fald han havde gjort i sin Embedsvirksomhed, og som han udtrykte saaledes: jeg har set, hvor umaadelig meget Papir og Blæk der bruges i Danmark, efter min Mening til ingen Verdens Nytte. Det er maaske nok et stærkt Ord, men dog et af dem, hvorom der maa siges, at noget kan der være deri, naar man tænker paa Brugen af Papir og Blæk indenfor den officielle Verden. Biskoppen henviste til alle de Punkter i Lovforslaget, hvor, som ærede Medlemmer vil have set, Stiftsøvrighedens Approbation kræves. Jeg skal ikke nævne nogle af disse Tilfælde, men det er mangfoldige. Biskop-